Cumhuriyet'in parasız mizah ekidir

Cumhuriyet
DİNOZOR
28 MAYIS 1997
25
ÇARŞAMBA

Herkesin demokrasisi kendine mi?..

Yargıtay Başsavcılığı, Refah Partisi'nin kapatılması için dava açtı. Refah, Türk halkının dinsel duygularını sömüren bir parti. "İnanç rantı" ile geçiniyor. Müslümanlığı kullanıyor, toplumsal gerginliği körüklüyor. Ama "yobaz söylemi" ile Türkiye'yi iç savaşa sürükleyen bu şeriatçı partinin mahkemede değil, özgürlükten yana kitlelerin oylarıyla sandıkta gerekli yanıtı alması, demokrasi adına doğru olacaktır. Öte yandan DEP milletvekillerinin Meclis'ten yaka paça çıkarılması da dahil, antidemokratik uygulamalara ses çıkarmayan "Susurluk susturucularının" kendi partileri için demokrasi havarisi kesilmeleri de hiç inandırıcı değil. Türkiye, demokrasiden hep uzak mı kalacak?

MELİH41

HAFTANIN FOTOĞRAFI

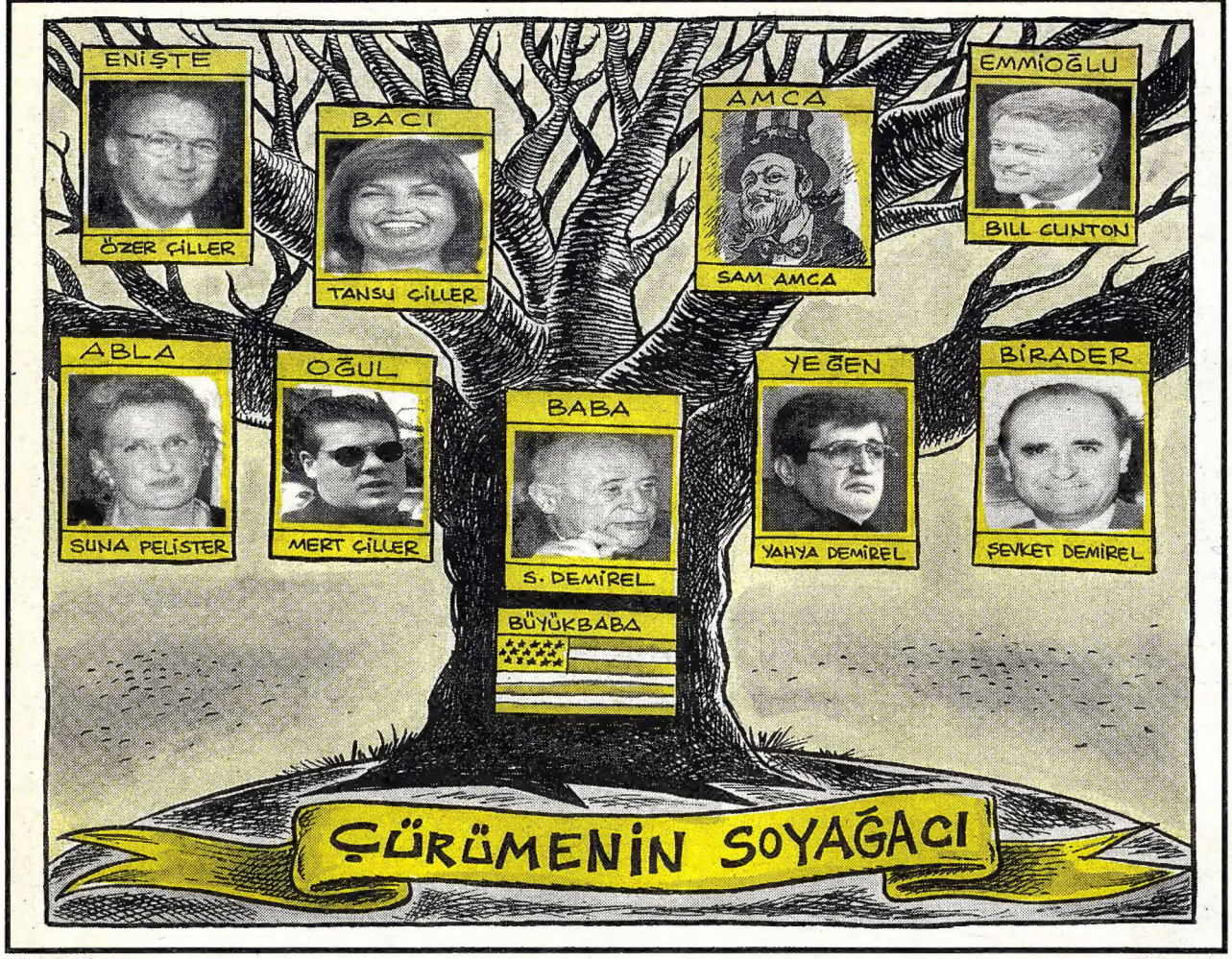

Az sonra!

● Kapatılması gündeme gelen Refah Partisi'nde yeni parti için isim arayışları! **Zemzem, Ferah, Sakal, Ruhban, Kan ve Fıstık, Yusuf İslam, Rabıta, Şeriat Light** isimlerinden hangisi seçilecek? Az sonra!

● **Çiller**, DYP'nin de kapatılması için ihbarda bulundu! DYP'nin sürekli istifalar nedeniyle erimesinden dolayı Çiller'in manevra yapmaya çalıştığı anlaşıldı! İhbar ciddiye alınmadı! Az sonra!

● İran'ın yeni Cumhurbaşkanı **Hatemi**'ye **Şevki Yılmaz**'dan sert eleştiri: "Ilımlı politika, İslam'ın karizmasını bozar! Artık İran'ı örnek almayacağız! Bizim için ılımlı lider Hatemi ile şarkıcı **Rober Hatemo** arasında bir fark yok!" Az sonra!

● İstanbul Üniversitesi'nde yeni olay! Anarşist solcu öğrenciler, gülle antrenmanı yapan milliyetçi sporcu gençlerin taş ve sopa atma çalışması yaptıkları yerlerde konuşlanarak kendilerini yaraladılar! Polis, yaralanmayı başaramayanlarla yakından ilgilendi! Az sonra!

● MHP'de olağanüstü kurultayın yankıları sürüyor! **Tuğrul Türkeş,** gelecek kurultayın eskisi gibi "anahtar teslim" kongre olması için lobi yapıyor! Türkeş'e karşı birleşen 6 aday birbirlerine zincirle bağlanıp her an birlikte olma kararı aldı! Gizli aday **Oral Çelik** mi? Az sonra!

● Van Gölü canavarının sırrı çözüldü! Başı boa yılanına, sırtı deveye benzeyen yaratığın akraba evliliği sonucu meydana geldiği öğrenildi! Boa yılanıyla devenin nasıl akraba olduğu ise öğrenilemedi! Van Gölü canavarı, kan gölü canavarı kontrgerilla tarafından "kardeş" ilan edildi! Az sonra!

● **Asil Nadir**'in dönüşü muhteşem oldu! Nadir, adağını yerine getirdi ve halka somon balığı dağıttı! Tekrar medyaya girmek isteyen Asil Nadir'in ilk planda Kanal 6'da talk show programı sunacağı öğrenildi! Az sonra!

● Kumkapı cinayetinde yeni bir adım! Olaylara tanık olan garson **Fahrettin Tarak** (29), Faktüel dergisine erotik pozlar verdi! Az sonra!

● Bursasporlu **Baliç,** üç büyüklere transfer oldu! Takım başına 5'er futbolcuyla transfer eilen Baliç; Beşiktaş, Galatasaray ve Fenerbahçe'de sırayla oynayacak! Üç büyüklerin derbi maçlarında ise Çanakkale Dardanel'de kaleci olarak görev alacak! Az sonra!

Vedat Özdemiroğlu

Türk tipi bebek önerileri...

Barbie bebeklerine bir yenisi eklendi. Tekerlekli sandalyede oturan bu yeni üründen sonra, Dinozor da Türk toplumuna uygun bebek tasarımları yaptı. Çocuklara hayatın gerçeklerini ancak böyle anlatabiliriz.

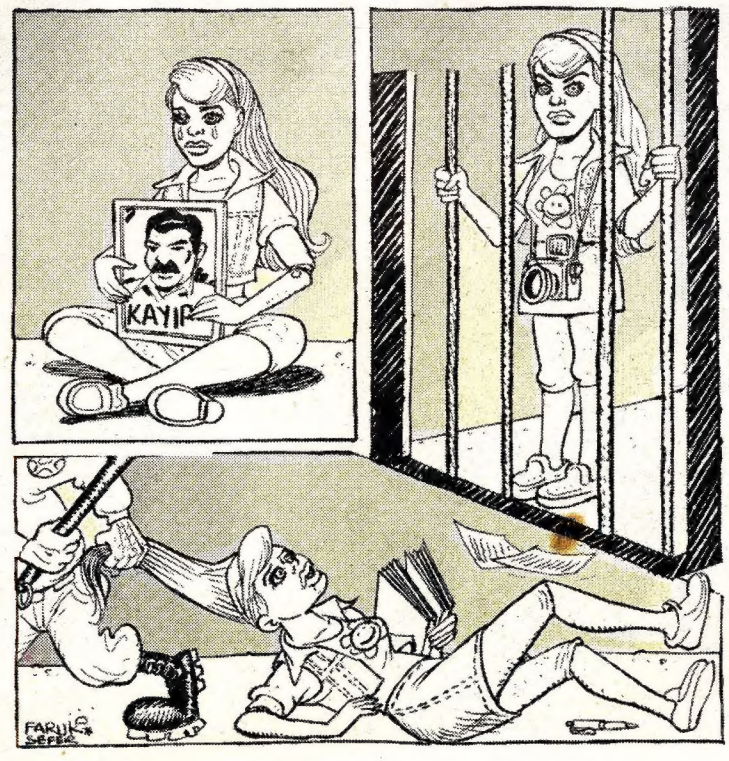

Ekmekçi'nin ardından

Herkes Arapmış, Arap!

Bırakın mizah yazmayı, mizahtan tat almanın önkoşulu kendinle dalga geçebilme yetisi, becerisi ve iç barışıklığı olsa gerek.

Bu derin felsefi giriş ve deyişten sonra gelelim **Mustafa Ekmekçi**'ye. Bu bir mizah yazısı filan değil. Amaç, bir anıyla Ekmekçi'yi bir kez daha anmak. *"Yeterince anılmadı mı? Günlerdir bütün Cumhuriyet onunla dolup taşmadı mı?"* diyenlere ters ters bakıp bir kez de *Dinozor*'da anmak.

★★★

Ankara'nın gazeteci takımı, özellikle haberciler arasında *'hitap modası'* sık sık değişir. Bakarsınız bir dönem herkes birbirine *'Azizim doktor"* diye sesleniyor. Bir süre böyle gider, sonra kim nerden çıkardıysa, *'Hemşo'* modası başlar. Onu *'Albayım'* izleyebilir ve askerlikle ilişkisi yedek subaylıktan öteye geçmeyen *'matbuat amelesi'*, kendisine *"Albayım, bir elli kâğıt borç versene"* diyen öteki ameleyi *"Valla bende de yok be albayım"* diye yanıtlar.

Bir dönem de *'Arap'* modası çıktı. Modayı başlatan ya **Melih Aşık**'tı, ya **Varlık Özmenek.**

'Arap' hemen tuttu.

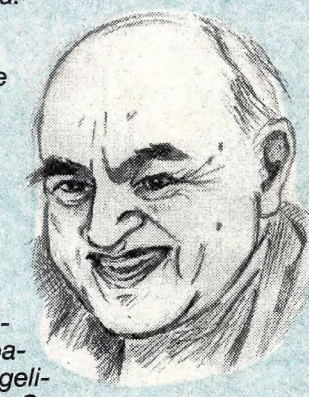

Selamlaşılıyor:

- N'aber Arap?

- N'ossun be Arap, iyilik.

Gece için sözleşiliyor:

- Arap akşama n'apıyorsun?

- Büroda nöbetçiyim be Arap.

- Ya kır be... Arap Aydın geldi İstanbul'dan. İskele yapacağız. Arap Varlık geliyor, Arap Melih var. Sonra şey gelecek... Şey be, Hürriyet'in meclis bürosundaki Arap...

Mustafa Ekmekçi doğuştan bozkır yanığı. *"Soyunda Etiyopyalı var mı"* diye soranı *"Etiyopyalılar Adisabeba'ya Konya'nın Hadim'inden göçetmiştir oğlum"* diye yanıtlıyor.

Büronun kapısından sevinç kahkahaları atarak girdi:

- Yahu işe bak, herkes Arapmış be Arap!

- Nasıl yani?

- Tabii, haftalardır mecliste dolanırken, akşam cemiyet lokalinde filanken sağdan soldan 'Arap' diye duyuyordum. İçimden "Bunlar bana laf atıyor" *diye geçiriyordum. Bugün öğrendim. Herkes Arapmış. Yani Arap herkesmiş...*

Büro kapısı açıldı, **Uğur Mumcu** girdi. Ekmekçi duraksamadı bile:

- N'aber mumcu Arap?

★★★

12 Eylül duruşmalarını izlemek-gözlemek üzere Almanya'dan *ateist* bir papazı Türkiye'ye yolladık. Ekmekçi, papazı havaalanında teslim aldı. Ankara-Sıvas-Erzincan-Fatsa-Ankara dolaştırdı. Ankara'dan elleriyle uçağa bindirip yolcu etti. Ardından da Frankfurt'a telefon etti:

- Papazın uçağı kalktı Arap, 18.45'te sizin orda, karşılayın.

Havaalanına gittik. Papazda Türkçe, Ekmekçi'de Almanca nanay. Papaz uçaktan indi. Pasaport kontrolünden geçti. Bizi gördü, güldü. Türkçe konuştu:

- Meraaba Aarap!..

Aydın Engin

Cumhuriyet
DİNOZOR

Sayı: 25 - *28 MAYIS 1997*

● Basan ve Yayan: Yeni Gün Haber Ajansı A.Ş. ● Genel Yayın Yönetmeni: **Orhan Erinç** ● Genel Yayın Koordinatörü: **Hikmet Çetinkaya** ● Yazışleri Müdürleri: **İbrahim Yıldız, Dinç Tayanç** (Sorumlu) ● Yayın Yönetmeni: **Zafer Temoçin,** ● Grafik uygulama: **Feridun Kılınç**

Faks: (0212) 512 48 30

Türkiye'de ne kadar önemli belge varsa, hepsi hasır altında! Ağar ve Bucak'ın fezlekeleri bir türlü günışığına çıkartılmıyor. "Temizlik" adına her çeşit şaibeli olayın üstüne gitmesi gereken devlet ise aynı tavrı sürdürüyor: "Belgelerime dokunma!"

Cumhuriyet

DİNOZOR

Paranın satın alamayacağı ücretsiz dergi!

Üniversitelerde solcu gençliğe yönelik terör, hem resmi hem de özel kanallardan devam ediyor. Son olarak İstanbul Üniversitesi'ndeki ülkücü saldırıda, olayları görüntüleyen muhabirlerin üzerine polis otobüsü sürüldü!

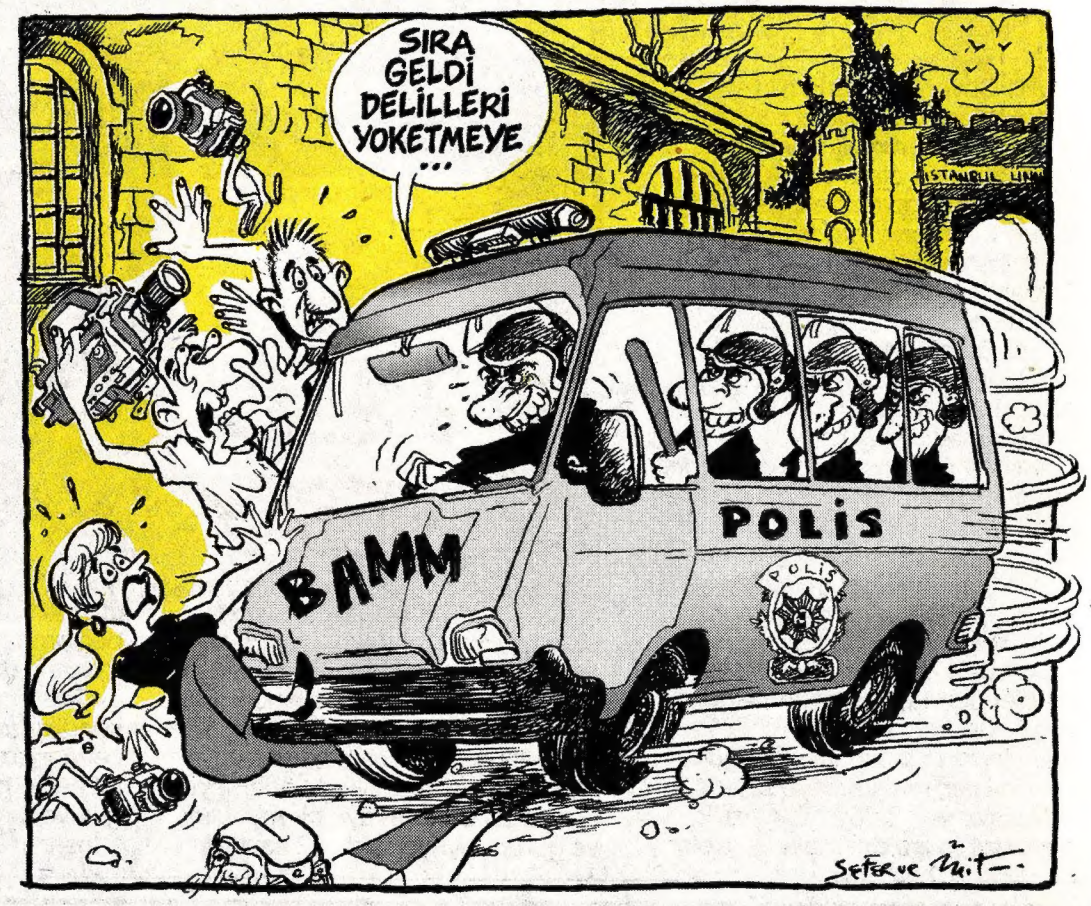

MHP'nin olağanüstü kongresi kavgalı, küfürlü, kurşunlu geçti ve seçim yapılamadan bitti. İşte, "şiddeti bıraktığı" öne sürülen "ülkücüler", işte azman medyanın övgüler düzdüğü "miras"!..

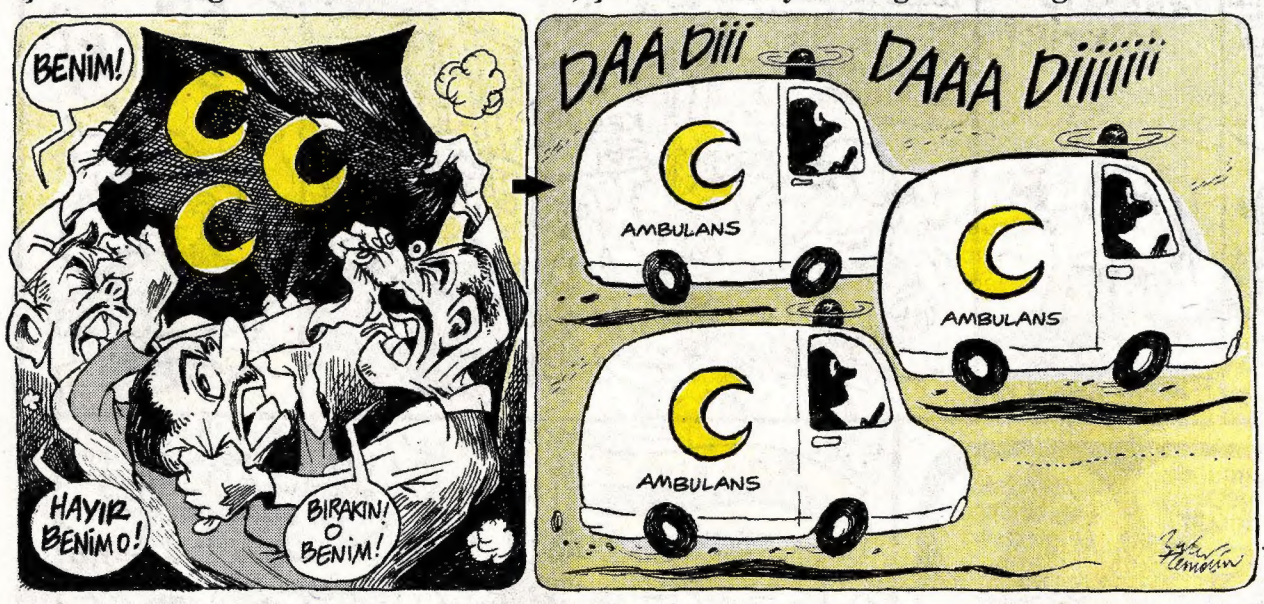

DYP'de izdiham!..

Geçtiğimiz gün partisinden istifa eden DYP'li milletvekillerinin, Genel Merkez çıkışında kapı önüne yığılması sonucu izdiham yaşandı...

Olay istifa dilekçelerini veren milletvekillerinin partiyi bir an önce terk etmek için kapıya yönelmesiyle başladı. İçeridekilerin "eyvah partiden çıkamıyoruz, DYP'de kaldık" feryatları, paniğe yol açtı...

Genel İdare Kurulu üyelerinin "herkes çıkacak, lütfen sakin olun" anonslarına rağmen, meydana gelen kargaşada on iki milletvekili yaralandı... Milletvekillerinin tahliye işlemi hâlâ devam ediyor.

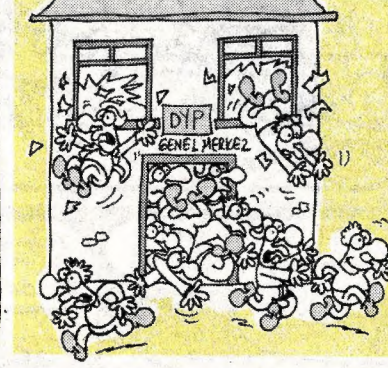

Afyon'a kahraman polis heykeli!..

Metin Göktepe'nin polisler tarafından dövülerek öldürülmesinden sonra açılan dava Afyon'da sürüyor... Afyon Belediye Başkanı; "Bu dava nedeniyle kentin reklamının yapılmasından memnun olduklarını" söyleyerek davayla ilgili bir heykelin açılışını yaptı... Aşağıda yurdu düşman basından kurtaran kahraman polis heykeli görülüyor.

Üniversiteye hazırlananlar için mini test

1) Faşist saldırılardan korunmak için ne yapmalıyız?
a) Polisten yardım istemeliyiz
b) Muska takmalıyız
c) Okulu bırakmalıyız
d) Biz de faşist olmalıyız
e) Hiçbiri.

2) İyi bir öğrenci ne yapmaz?
a) Harçları protesto etmez
b) Derneğe girmez
c) Kitap okumaz
d) Demokrasi istemez
e) Hiçbiri

Meclis'te gensoru komedisi yaşandı. Baskı yapmaları için bir DYP milletvekilinin babası Meclis'te hazır bulundurulurken, bir diğerinin ağbisi özel olarak Hakkâri'den getirtildi!

Cezası Oniki Sent

FERHAN ŞENSOY

Milli Güvenlik kararlarıyla, Erbakan başbakanlığındaki hükümete Atatürk ilkelerinin ve bunlardan biri olarak, Kılık Kıyafet Yasası'nın uygulanması gerektiğinin askeri bir terbiye içinde belirtilmesinden sonra, Tahran'laşmış İstanbul'un Fatih ilçesinde altı sarıklı karakola davet edildi. Fatih'te herkes sarıklıyken neden içlerinden prototip olarak bu altı kişinin seçildiği pek anlaşılamadı.

Aslında Fatih ilçesi sakinlerinin topluca karakola davet edilmesi gerekiyordu. Herhalde hepsinin karakola sığamayacağı gözönünde bulundurularak, her mahalleyi ya da birkaç mahalleyi temsilen bir kişi çağırılmış olmalı. Bu temsilcilere niçin böyle giyindikleri sorulduğunda, öyle giyinmekten hoşlandıklarını ve bunun inançlarının bir uzantısı olduğunu belirtmişler, mahkemeye sevk edilmişler ve 18.000 TL. (yazı ile onsekiz bin lira dolar olarak, dolar

olamıyor, sent olarak, 12 sent) para cezasına çarptırılmak üzere, serbest bırakıldılar. İş bu temsilciler sevinçle çıktılar mahkemeden ve mahallerinde sevinçle karşılandılar. 12 sent para cezasını da ödemeye hazırdılar. Bundan ayrı bir mutluluk ve gurur duyuyorlardı. 12 sent bir bağlamda, cennette rezervasyon masrafıydı işte. Kendileri cennete gittiklerinde, yasaları uygulayarak kendilerine bu cezayı veren yargıcın cehennemde cayır cayır yanacağını bilmenin huzuru içinde kıs kıs gülüyorlardı.

İnsanın canının istediği gibi giyinmesine karışılmamalı elbette. Uygulanamayan ve fakat Atatürk ilkeleri içinde gündeme gelmiş Kılık Kıyafet Yasamız da bu bağlamda pek bir anlam taşımıyor. Kim nasıl isterse öyle giyinir, el ne karışır? Neslihan Yargıcı'nın öcü gibi giyinmesine kimse karışabiliyor mu? Üstelik kendisi Aczmendilerin kılığını çok seksi buluyor.

Bulur bulur, ona da kimse, niye öyle buluyorsun lan Neslihan, diyemez. New-York'ta, Paris'te, Londra'da Aczmendilerden çok daha acayip giyinenler var.

Gel dikiz ki bu giyinme, ve sakal ve sarık, bir üniformaya, dini görüşün bir ideoloji sanılması salaklığına dönüştüğünde tehlikeli bir boyut arzediyor. Ortada bir yobaz ordusu var. Avcılık ruhları da şiddetle gelişmiş, hiç ava gitmemekle birlikte, hepsinin pompalı av tüfeği var. Bir gün hep birlikte ava çıkacaklar. Biz de av olarak, salak salak dolaşıyoruz ortalıkta.

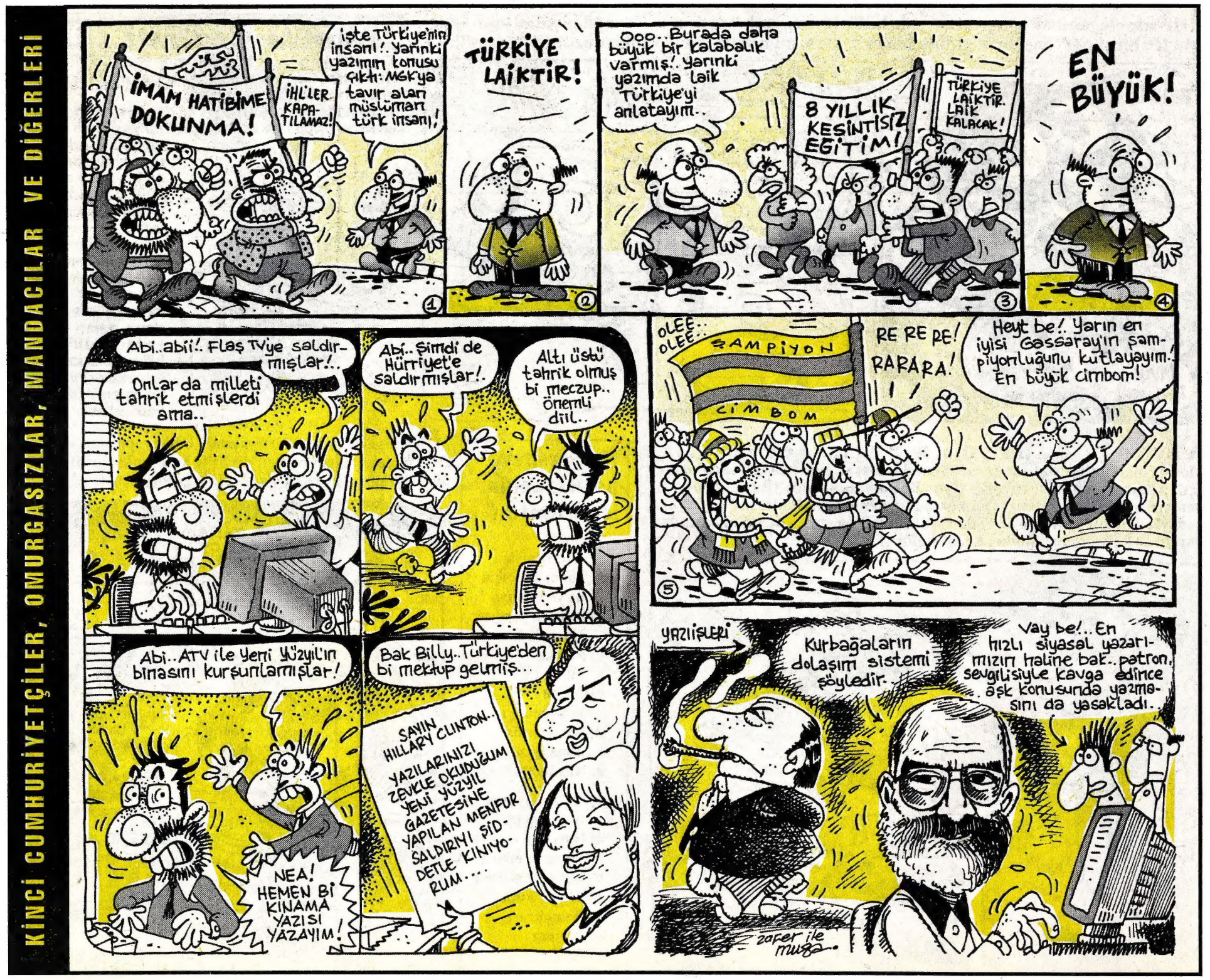

Rüzgar gülü...

Tarık TOLUNAY

Özet: Rüzgür gülü, üniversite sınavlarını kazanamamıştır. Gelecek seneki sınavı kazanarak bugünkü yaşantısından kurtulmak ister. Fakat üzerindeki baskılar askerlik sorunuyla birlikte giderek ağırlaşmaktadır.

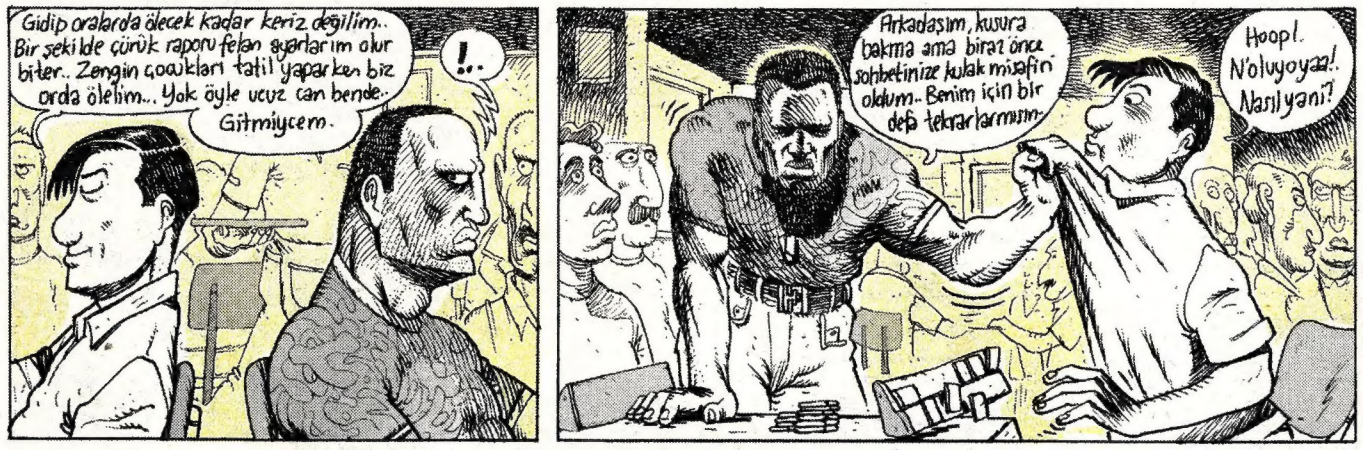

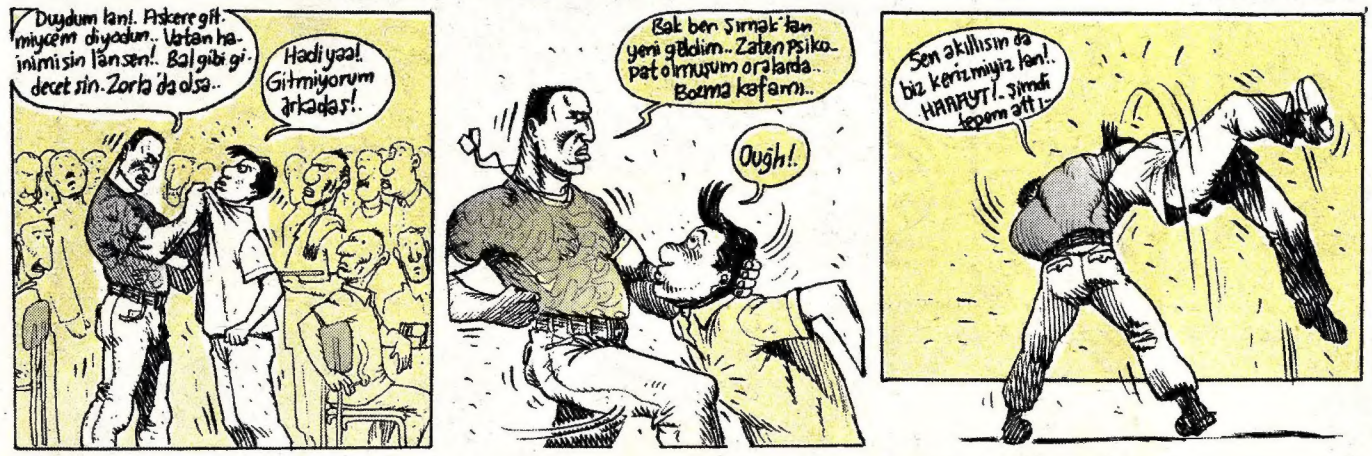

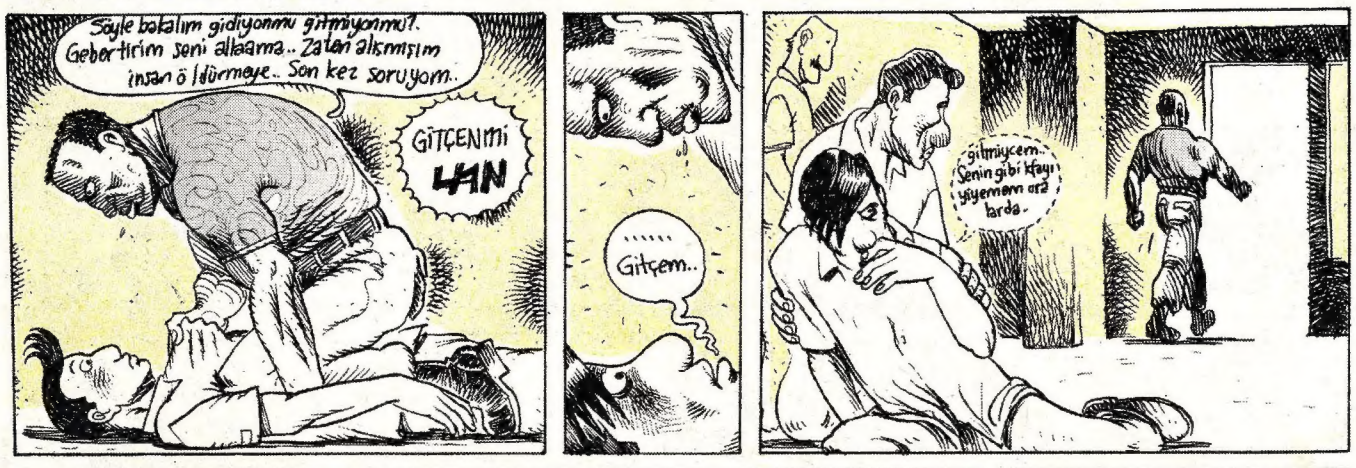

DEVAMI HAFTAYA...

fiko'nun sarkacı

Maşallah Fıstık Gibi Oldu!

- Oh may gad. Bi de benle, yanlış konuşuyorum diye alay ederler. Gazetede "özelleştirme" yerine "özerleştirme" yazmışlar.

- Boşver hayatım, zaten sürekli yanlış yapıyorlar. Ama bir dahaki yaşamımda hayata genelkurmay başkanı olarak gelmeyi planlıyorum. O zama sıçcam ağızlarına.

- Hesap kitaptan da hepsi dont andırsıtend. Servetimizi nasıl yaptığımızı bir türlü anlayamadı salaklar.

- Bırak şunları yaa. Zaten "vekillere adam başı 2 milyon dolar vereceğimi" yazdıklarında, benim için bittiler. Türkiye'de 2 milyon transfer parası verilecek vekil var mı ya?

- No, tabii ki... İki milyona demokrasinin beşiği Vayo münihden transfer yaparız be...

- Oralara kadar gitmeye gerek yok. Rusya'dan eski vekilleri çok ucuza kapatabiliriz. Ulan şeytan diyo, bir dahaki yaşamında hayata Ali Şen olarak gel. Rus mafyasıyla vekil transferi işine gir.

- Şeytan mı dedin? Rıdvan Fener'den bizim için mi istifa etti? Rıdvan'ın katılmasıyla meclisteki sandalye sayımız kaça çıkacak?

- Neyse sen üzme sarışın kafanı bunlarla.

- Ay nasıl üzülmem. Zaten yine bizden Mesut'a transfer olanlar varmış.

- Aa, onlara hiç üzülme. Hepsinin bonservisi bizde. Şimdi bonservis bedellerinden mok gibi para kazanıcaz.

- Oh may mani, çok harika. Necmettin'le de aramız bozulmasaydı ne güzel olacaktı.

- Ne diyorsun sen! Telefon özelleştirmesi olmadan sakın Necmettin'le aranı bozma. Valla o iş için milyonda ona bile razıyım.

- Amaan Eniş. O Necmettin değil benim dediğim. Neco'yla kuzu sarmasıyız. Ben ona Neco diyorum. O bana Çiloş diyor.

- Ohh. Aman, bir an acayip tırstım.

- Necmettin Cevher Özden ile bozuştuk. Ama bankerken yaptıklarını biliyorum. Eski dosyaları açiim de görsün gününü.

- Aman güzelim boşver. Banker manker derken, banka ilişkileri falan da kurcalanır. Ucu bize dokunmasın!

- Hayır Eniş! Ben bu Cevher'e taktım.

- Sen onu boşver. Asıl Yalım'a bak.

- Ne? Yalımıza birşey mi oldu? Elektrik kontağından deriz. Eski binaydı, kablolardan kıvılcım sıçramıştır, deriz; yerler. Seni gidi uyanık. Sigortadan ne kadar alıcaz?

- Yok yaa, yalımızı demiyorum. Yalım Erez'i diyorum. Kelek attı ya sana.

- Ah, yes yes. Çok namuzsuz çıktı bu Yalım Erez. Oysa ben her yerde "Benim işçim, benim memurum, benim Yalım." diye nasıl da yırtınıyordum. Sapık filmindeki gibi arkadan bıçağı batırdı adi.

- Sen banyodayken mi geldi? Vay sapık!

- Hayır canım, yani mesela diyorum. Tam meclisin merdivenlerinden iniyordum. Arkamdan "Çiller'in saçlarının hepsi boya. Dökülüşlerini izliycem doya doya." diye bağırdı. Ben de dönüp "Sen de mi, komünist" dedim. Dondu kaldı.

- İyi de şimdi ne yapacaksın?

-Söyliycem Neco'ya, artık bana versin. Verirse ben de rahatlarım, hem de gider partilileri rahatlatırım. Sence hemen verir mi?

- Neyi verir mi? Anlamadım ki!

- Ay Eniş, öldürürsün adamı. Neco'dan Erbakanlığı vermesini istiycem. Bir kere Erbakan olursam, bir daha kimse beni tutamaz.

- Ya vermezse?

- O zaman da çıkar televizyona ağlarım, Enişcim. Hem de her kesimi kollarım. Eee, derim, biz de demokratız elhamdülillah. Olur di mi?

- Fıstık gibi olur! Sarışınsın, zekisin, zenginsin. Şerın Sıton gibi imajın var maşallah.

- Bana olan aşkın var ya Eniş, beni bir papatya gibi dimdik ayakta tutuyor.

- Kızım, fıstık gibi karısın. Senin gibi karım olsun. Yüz milyon dolar borcum olsun. Hiç komaz valla!

Fikret Bekler

BİNALİ KURTÖZÜ VE AİLESİ

Soner Günday

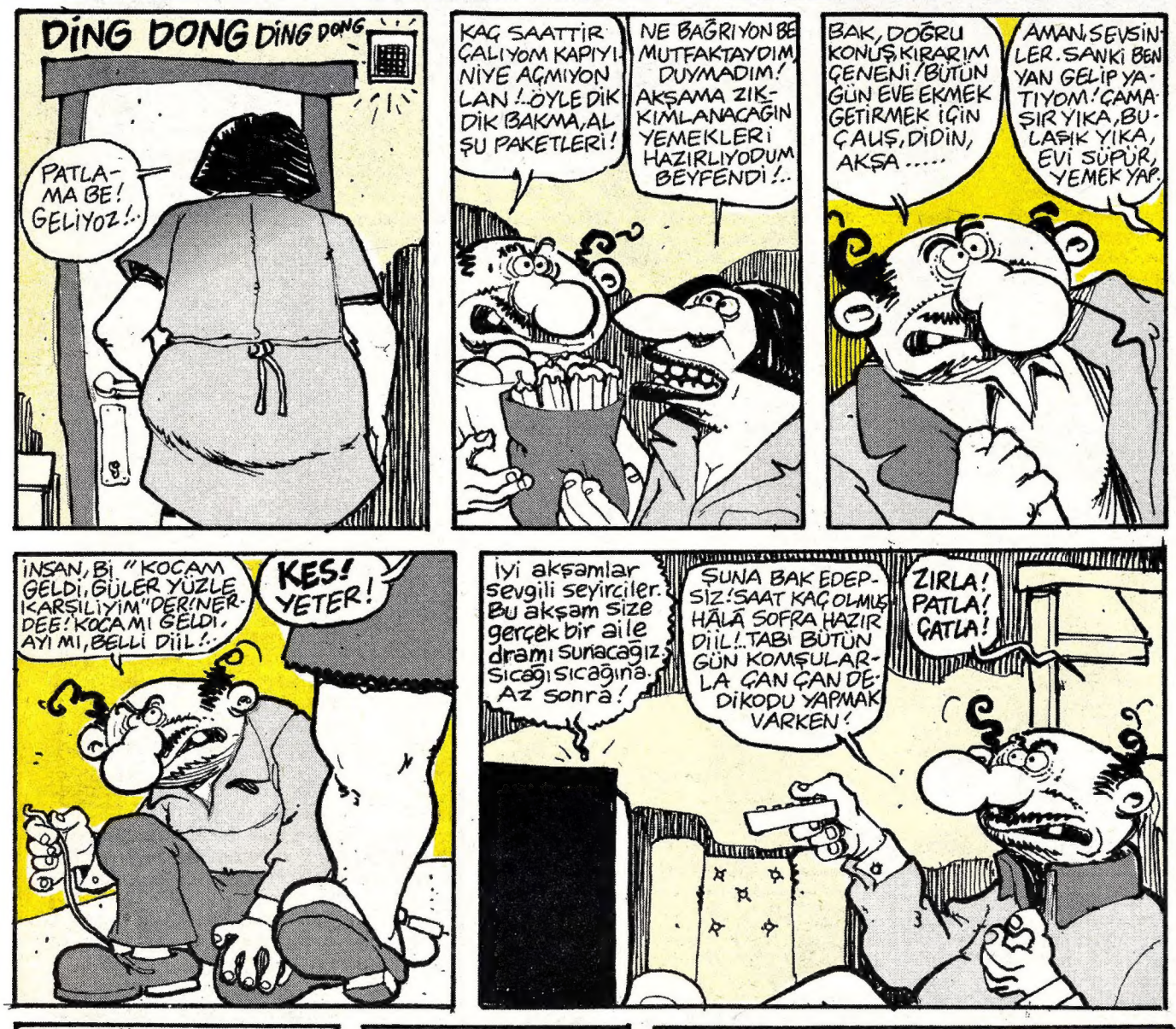

GELEN ÖYKÜ

Bomba Gibi!

Genç kadın, kartıyla kapıyı açtı. Camlı bölmeye girdi. Bu kez kartı para çekme makinesine taktı. Ani bir hareketle geriye döndü. Girerken fark etmemişti. Elektronik kapıya yerleştirilmiş bombayı gördü. Dışarı çıkmak istedi. Zorladı, kapı açılmadı. Zaman ayarlı bombanın üzerinde geriye sayan saate baktı: 29 dakika. Dışarıdan yardım istedi. Çevreden yetişenlerden biri cep telefonuyla, bomba imha ekipleri ve banka görevlilerini çağırdı. Aynı biri, kadının kocasını da aradı. Adam işyerinde bilgisayar başındaydı. Telefon çaldı.

- Efendim? Nasıl?..

Adamın elleri çözüldü. Cep telefonu kaydı, masanın üzerine düştü. Bilgisayar ekranında, adamın oynadığı oyunda bir bomba patladı.

Olay yerine önce banka görevlileri ulaştı. Aynı anda kadın düşüp bayıldı. Bombanın saatine baktılar: 16 dakika. Bomba uzmanları da nihayet geldi: 11 dakika. Bombayı birlikte inceleyen uzmanlarla banka görevlileri, operasyonu idare eden şef ve yardımcısına bilgi verdiler. Bomba uzmanı:

- Bomba, ileri teknoloji ürünü. Dışarıdan müdahale edilemiyor. İçeri girmemiz gerek.

Şef oralı olmadı:

- Camı kırın ve girin öyleyse.

Her kafadan bir ses çıktı.

- Bu mümkün değil. Banka bir prototip. Deneme amacıyla özel olarak üretildi.

- Camlar ses ve kurşun geçirmez, kırılmaz.

- Eğer kapıyı açabilirsek sorun yok.

- Ama kapı hangi kartla açıldıysa yine aynı kartı kullanmak gerekiyor.

Şef:

- Bundan kolay ne var. Bana bir kart verin.

Banka görevlisi bir çanta açtı. Rastlantı bu ya, bu bankanın, bütün birinci lig futbol takımları için ayrı birer kredi kartı vardı. Acaba kadın hangi takımı tutuyordu?

Şef bombanın

saatine baktı: 6 dakika. Kartların başında bir an tereddüt etti. Yardımcısı da kartlara bakıyordu:

- Bayern Münich'lisi yok mu bunların?

Şef onu azarladı:

- Keser misin! Düşünmeye çalışıyorum.

Şef çantadan iki kart aldı. Bomba uzmanı müdahale etti:

- Efendim, yalnızca bir şansınız var. Yoksa...

Yardımcı da söze karıştı:

- Hadi şef, bitir şu işi de mutluluktan havaya uçalım!

Şef ona ters ters baktı. Kartları yerine koydu. Bombanın saatine baktı: 3 dakika. Bu sırada yardımcısı, bir cep telefonunda kayıtlı numaradan kadının kocasını aradı. Belki kadının hangi kartı kullandığını öğrenebilirdi.

Adamın cep telefonu işyerinde masanın üzerinde, düştüğü yerde çaldı. Adam, olay yerine gitmek için çıkarken cep telefonunu unutmuştu! Bilgisayar ekranında bir mesaj yazılıydı: *"Zaman doldu. Oyunu kaybettiniz!"*

Şef yardımcısına bağırdı:

- Kadını tanıyan biriyle bağlantı kurmaya çalışın.

Eşi, ailesi, kimi kimsesi...

- Kadının kocasını aradım, cevap vermiyor.

- Bir daha dene!

- Sanırım buna gerek kalmadı.

Bir araç son hızla olay yerine geldi. Aynı anda kadın ayıldı, ayağa kalktı. Bombanın saatine baktılar: 1 dakika. Adam arabadan indi. Şef:

- Eşiniz hangi kartı kullanıyordu?

Adam doğru kartı seçti, bankaya yöneldi. Diğerleri uzaklaştılar. Kartı sokunca kapı açıldı. Kadın, tam dışarı hamle yapacakken geri döndü. Makinede takılı kartını çekti aldı. El ele koşarak uzaklaştılar. Resim dondu. **Bomba gibi** çekimler yapmışlardı...

ERHAN EVKURAN

Bir lig böyle geçti!

Özellikle büyük klüplerin hakemler üzerindeki baskısı yüzünden, hakemler doğru dürüst, cesur karar veremiyorlar. Eğer ki verseler, biliyorlar ki bir daha büyük maçları yönetemiyecekler. Ayrıca, televizyon kanallarındaki futbol programlarındaki maç yorumlarında, banttan, pozisyon tekrar tekrar gösterilerek, neredeyse yargılanıp hedef gösteriliyorlar. Kiminin hakemlik hayatı bitiyor, kiminse tökezliyor! Federasyonun baş kısıda üstüne tuz biber. Bütün bu yükler hakemlerin sırtından kalkmadıkça, "satış" dedikoduları yetkili ağızlardan kınanmadıkça doğru dürüst bir maç yönetiminden söz etmenin ne anlamı var?.. Düdük, saniyelerle sınırlı bir an içinde, o anın konumuna ve sorumluluğuna sahip kişilerce üflenmelidir. Doğru veya hatalı, ama mutlaka düdük sadece ve sadece bir kişi tarafından üflenmelidir.

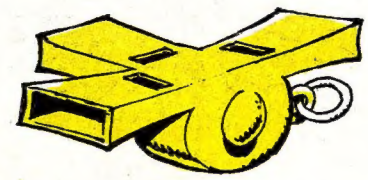

ERDAL FARUK AYDIN... Bülent

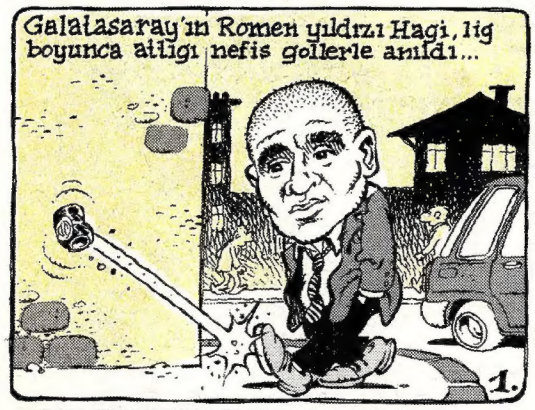

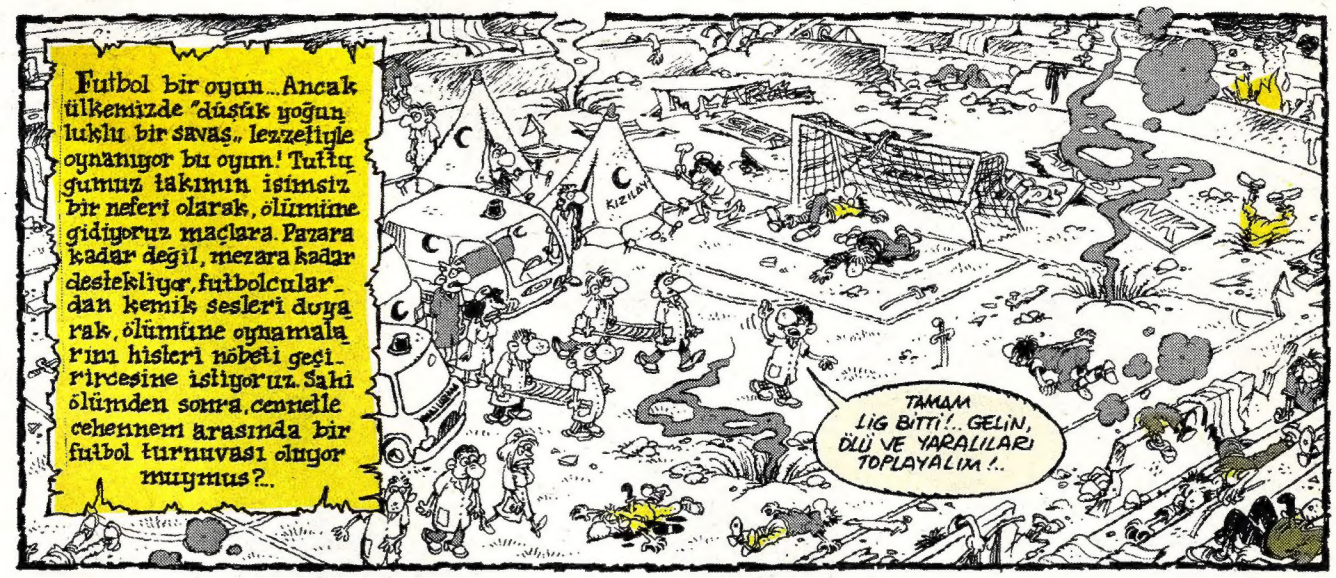

Kanallar arası naklen yayın kavgası yüzünden, gelecek sezon maçların hangi TV'de yayınlanacağı belli değil...

Tartışmalı pozisyonların tartışmasız ismi Erman Toroğlu, bütün bi sezon bizi aydınlattı... Hareket topa mı, adama mı, top ayaktan çıktığında kim nerede, hep geriye dönüp öğrendik işin aslını...

Son anda aldığımız bir habere göre

Vural Savaş'la savaş projesi

RP, hakkında kapatma davası açan **Vural Savaş**'a iki komisyon kurarak *'savaş'* açtı. Birinci komisyon hukuki savunma hazırlayacakmış. İkincisi ise savaşı yıpratma üzerine girişimlerde bulunacakmış. Dinci gericiliği hukuk içinde savunma yolu var mıdır, göreceğiz. Biz Savaş'ı yıpratma komisyonuna, çalışmaların da yararlanmaları için bazı öneriler sunuyoruz:

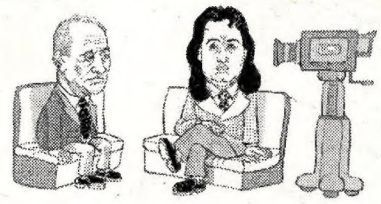

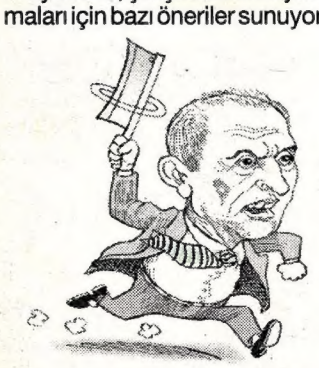

★Başsavcı Vural Savaş'ın, asker kaçağı olduğu ileri sürülsün. Sırtına balık pulu yapıştırarak, muayenede ciğerini lekeli gibi gösterdiği söylensin. Bu yolla çürük raporu aldığı anlatılsın. Askerlik fotoğraflarını kanıt olarak gösterirse *"Bunlar fotomontaj muhterem"* şeklinde görüş belirtilsin.

★Bir süre AMATEM'de alkol tedavisi gördüğü ileri sürülsün. Arkadaşları arasında bu nedenle *'Konyakçı Vural'* lakabıyla anıldığı söylensin.

★AMATEM'deki tedaviden sonra ruh hastası olduğu, doktorların kendisine *'LAİK-MECZUP'* tanısı koyduğu iddia edilsin.

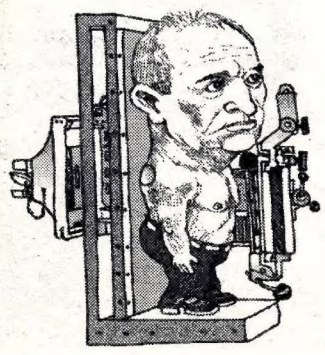

★Hukuk fakültesindeyken öğrenci olaylarına katıldığı, okuldaki İslamcı öğrencileri elinde satırla kovaladığı iddia edilsin. Ayrıca Roma hukuku dersinde kopya çekerken yakalandığı ve bu nedenle disiplin kurulunda, 2 hafta okuldan uzaklaştırma cezası aldığı bildirilsin.

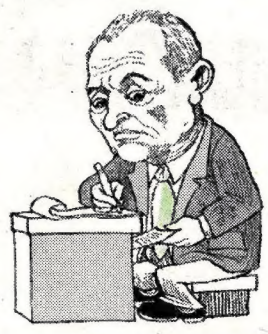

★Ünlü olma saplantısı nedeniyle RP'ye dava açtığı Milli GAzete'de haber olarak yazılsın. Kanal 7'de **Medyum Memiş**'le canlı yayına davet edilsin. Medyum Memiş'e eşcinsel dediği öne sürülerek, dayak yemesi sağlansın.

Şok haber

Cep telefonları büyütülüyor

Türkiye'ye yönelik yatırım yapan büyük cep telefonu şirketleri, cep telefonlarını büyütme ve ağırlaştırma kararı aldı. **Mesut Yılmaz**'a fırlatılan cep telefonundan sonra yeni büyük ve ağır maddelere yönelen Eriksın, Nokya, Panosonik gibi şirketler ileride kurşun atan modelleri de pekiştirebileceklerini açıkladılar. Şirketler yeni modellerini *'Konuş-Fırlat, Fırlat-Sustur'* sloganıyla başlatacaklarını belirttiler.

MHP kongresi sürüyor

Ankara'da silahların patladığı, sandalye, masa ve kürsünün havada uçuştuğu MHP olağanüstü kongresine İstanbul Üniversitesi bahçesinde devam edildi. Adam yaralamak, adam dövmek suçlamalarıyla mahkemeden çıkan birtakım delege, üniversite bahçesine gelerek, Ankara'da yarım kalan kongreye bu kez demir çubuk ve sopalarla devam ettiler. MHP'lilerin olağanüstü kongreyi yurtçapında genişleteceği ve bundan sonraki olağanüstü kongrelerin her an, her yerde özellikle de üniversitelerde sürdürülebileceği belirtildi.

RP'ye yeni isimler

Anayasa Mahkemesi RP'yi kaptırır mı, kaptırmaz mı bilinmez. Ama kapatılırsa yerine bir başka isimle yenisinin kurulacağı muhakkak. Bu durumda yeni partinin isimleri ne olabilir? Şunlar:

İrticai Parti (İP)
Şer-i Parti (ŞP)
Kaddafi'nin Askerleri Partisi (KAP)
Milli Vaat Partisi (MVP)
Glu Glu'yla Mücadele Partisi (GMP)
Hadi Ordan Partisi (HOP)
Bir Kısım Medyayla Mücadele Partisi (BKMMP)
Bunların Hepsi Dedikodu Partisi (BHDP)

Tansu'nun 'Velini Çağır' yöntemi

Tansu Çiller gensoru öncesi *'arızalı milletvekillerini'* yola getirmek için *'Velini çağır'* yöntemini kullanmıştı. Yani milletvekillerinin babalarıyla, ağabeyleriyle konuşup *"Şu sizin oğlanın kulağını bir çekin"* ricasıyla muhalif oyları kendi lehine çevirmişti.

Bu *"Velini çağır"* yöntemi işe yarıyor demek, üstelik bundan sonra da sürecek anlaşılan. İşe yaramadığı durumlar da var. Artık velisi ya da vasisi olamayacak yaşta olanlar gibi... Yoksa bin yaşındaki koca genel başkan yardımcısı **Necmettin Cevheri** haşırt diye istifa edebilir miydi?

Adamcağız da ne veli ne vasi... Tansu da ablası olacak değil ya?..

NOT: Çok kıymetli dostum Fenerli **Faruk**'la Dinozor içinde azınlık olduğumuz bir gerçek. Ama mazlumlar her zaman çoğunluk değildir. Gerçi gensoruyla REFAHYOL değil, **Şeytan Rıdvan** düştü, ama koalisyon da çoğunluk. Kafa sayınıza güvenmeyin. Üstelik zannedersem bir Fenerli bütün dünyaya bedeldir. Devrimci delikanlı Fenerliler Birliği adına camiaya Sarı-Lacivert selamlar...

Since 1907

METİN HAKYERİ

KAYHAN ERKAN'IN BAZI FİKİRLERİ

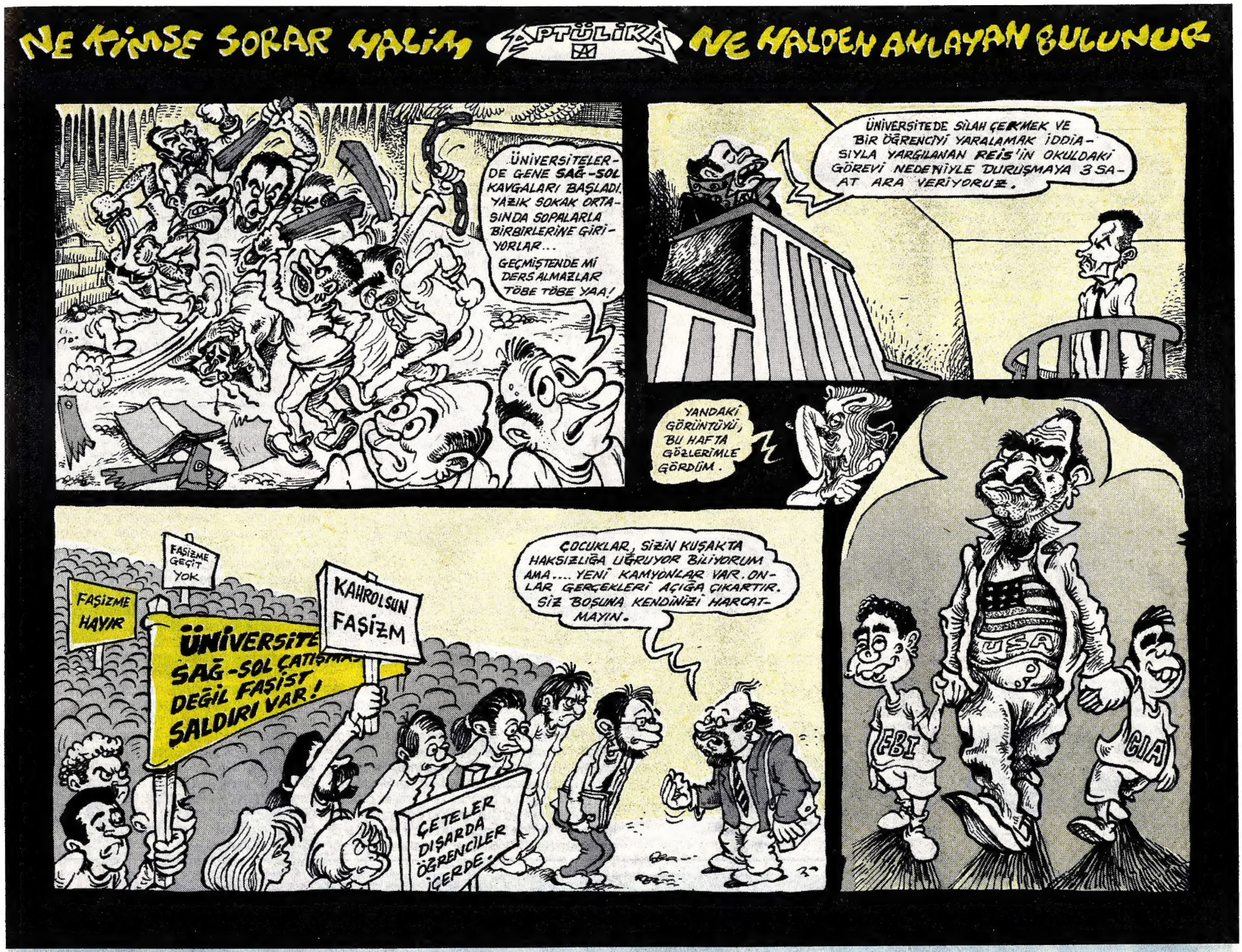

Hastaneye Gittim

ALTAY MARTI

"Unutma; unutulanlar, unutanları asla unutmazlar"
V. İ. Lenin

Geçen cumartesi canım sıkıldı, hastaneye gidip şu bademciklerimi aldırayım dedim. Toplu taşıma araçlarını ve özel taksileri elimin tersiyle itip yaya olarak gitmeye karar verdim. Hastane normal bir yürüyüşle 18 dakika, koşarak 8-5 dakika filan çekiyordu. İkisini de yapmadım. Postacı yürüyüşüyle 12 dakikada hastane kapısına ulaştım. Kapı önünde bir grup insan sırtlarını, bacaklarını, başlarını tutmuş bir şekilde inleye inleye bir hal oluyorlar, bir taraftan da habire tezahürat yapıyorlardı:

"Ölmeye, ölmeye, ölmeye geldik." Onlar için yapabileceğim bir şey yoktu. Çaresizce acil servise doğru ilerledim. Kapıda bir gözü Şam'a diğer gözü Halep'e bakan bir müstahdemle burun buruna geldik. Adama çıkarıp bi paket Malboro uzattım. İstemem yan cebime koy diyerek içeriye girmeme izin verdi. Tıpış tıpış bekleme salonuna doğru yürüdüm ve gidip kalorifer peteklerinden birine tüneyip başladım etrafı incelemeye. Karşımdaki duvarın dibine ibrik gibi dizilmiş halkımın hemen üzerindeki duvarda sus işareti yapan bildiğimiz hemşire fotoğrafı vardı, fakat kim takar! Millet hararetli hararetli konuşuyor, bağıra çağıra kahkaha atıyordu. Sol taraftaki duvarın altındaki bankta oturanlar ise suspus, mahzun ve dahi çekiniktiler. Onların olduğu duvara şöyle bir göz attığımda az daha ben de küçük dilimi yutacaktım. Duvarda **Sedat Edip Kaçbucak**'ın gülen bir fotoğrafı vardı. Anneee!

O sırada içeriye sıra halinde bir folklor ekibi girdi. Yanlarındaki takım elbiseli, kravatlı ve dahi gözlüklü olan bey telaşla, *"Doktor, doktor yok mu?"* diye bağırıyorken kapıdaki şaşı müstahdem hemen olaya müdahale etti: *"Hop lan! N'örüyon! Ne bağırıyon!"*

"Kardeş, ben organizatörüm. Bu akşam bi gösterimiz var. İki saat sonra. Bütün ekip grip oldu. Aman bana bir doktor!"

"Tamam da ne bağırıyon hemşerim. Ne diye acele ediyon. Acele eden ecele gider, bunu bilmiyon mu?"

Organizatörle müstahdem tartışırlarken o sırada fırk fırk atan burnunu yanındaki folklorcunun yeleğine silmeye çalışan halaybaşına davulcunun, *"Yav ayiptir. Adıyaman folklor ekibinin prestijini niye sarsiysen. Disiplin, temizlik ve arkadaş dayanişmasi bizim en temel ilkelerimizden biri değil midir keko! Niye böyle fırsatçı davraniysen"* diye müdahale etmesi üzerine ortalık birbirine girdi.

Folklorcular pata küte vurmaya başladılar birbirlerine. Zurnacı bir kavga virtüözü olarak zurnasını çok iyi kullanıyor, bir vuruşta hasımlarının kafasını rahatlıkla kırabiliyordu. Arbede devam ederken gürültüye doktor çıktı. Bütün folklorcuları sıraya dizdi. Aynı anda hepsini öksürtüp *"Aaaa!"* demelerini istedi. Sonra da aralarında karbon kâğıtları olan bir tomar reçetenin en üstte olanına birkaç ilaç yazıp, *"Alın bunları kullanın"* diyerek muayenesini tamamlamış oldu. Folklorcular bu duruma çok sevinerek kol kola girip *"Tey, tey, tey!"* diye bağırarak çıkıp gittiler salondan. Çıkardıkları gürültü sonucunda kapının yanında oturan bir kadın pat diye çocuğunu doğurdu. Yanındaki, esmer, palabıyıklı kocası, *"Tüüh! Yine kız oldi. Allah seni kahrede kari"* diye söylenerek kalkıp gitti hastaneden.

O sırada kapı dank diye açıldı. Üç-beş polis zorlukla ayakta durmaya çalışan, kaşı gözü patlamış, vücudunda muhtelif ebatta yanık ve ekimoz bulunan ve kolları tutmayan bir genci getirdiler. Müstahdem hemen polisleri karşılayıp, *"Yahu ne kadar çok romatizma hastası var bu memlekette! Bunun da mı mafsalları kireçlenmiş. Bu genç yaşta nasıl da yakalanıyorlar bu hastalığa hayret valla!"* diyerek polislere koridorun sonundaki odayı gösterdi, onlar yavaş yavaş giderlerken ben devlet büyüklerinin karakollarımızdaki *"nem oranı"*yla ilgili olarak bir an önce önlem almaları gerektiğini düşünüyordum ki yan odadan cırtlak bir kadın sesi gelmeye başladı:

"Ne biçim doktorsun sen lan! Niye benim derdimle ilgilen miyosun?"

Doktor ise kuzu kuzu cevaplamaya çalışıyordu kadını:

"Hanımefendi burası Acil Servis. Adı üstünde. Burada yalnızca acil vakalara bakarız. Sizin burnunuza bu saatte estetik ameliyat yapamayız."

"Niye yapamazsınız len! Parasıyla değil mi! Fena mı olur yapsan yani! Benim burnum düzelir, senin de durumun. Açlıktan nefesiniz kokuyor be!"

Onlar kavga ededursunlar, aniden şak diye bademciklerimi aldırmaktan vazgeçtim. Yavaşça çıkış kapısına yöneldim. Şaşı müstahdeme az önce verdiğim Malboro'yu geri vermesini rica ettim. Vermek istemedi. Allah yarattı demeyip bi güzel dövdüm hıyarağasını. Sonra da onu Türk hekimlerine emanet edip hastaneden kaçtım.

Dışarıda mevsim bahardı, gezip dolaşanlar vardı. Hö!

USUN DİRENME GÜCÜ ÜZERİNE

Alp Tamer

Faşist devletlerin günümüzde usa karşı aldıkları olağanüstü sert, yöntemli oldukları kadar zorba tedbirler karşısında, şu soruyu sormamıza izin verin: İnsan usu bu korkunç saldırıya karşı koyabilecek midir? (B. Brecht, Faşizm Üzerine Yazılar)

Her zamanki gibi önce sağcılar saldırdı. (Gözlerimle gördüm) Her zamanki güvenlik güçlerinin manevi desteği ve sıcacık şefkatli kolları altında...

Karşılarında oldukça kalabalık 'sol' ve 'muhalif' bir kitle vardı. (Çok renkli bir tayf olsa da) Sağ güruh sol tayf'a saldırdı. Fonda şaşmaz "Allah! Allah!" nidaları huruç harekâtına giriştiler. Oldukça formda oldukları belliydi. (Belli ki son parti kurultayındaki performansları aynen devam ediyordu) Fakat ne hikmetse bu sefer

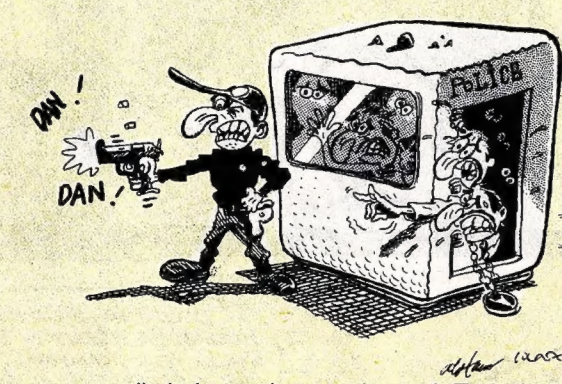

ellerinde sopalar ve taşlar vardı. Taşlar bağlı değildi; köpekleriyse salmışlardı zaten! Geçmişte (1978) ellerinde 7.65 ve 9 milimlik otomatik silahları, TNT kalıpları ve tahrip gücü yüksek başka, ödünç alınmış ya da hibe edilmiş bombaları olurdu.

Şimdiki durumlarıysa epeyce zavallılık arzediyordu. Bırakın silah ya da patlayıcıları ellerinde, kongrelerinde kullandıkları plastik sandalyeleri bile yoktu. Sandım ki bu sefer eşit bir didişme ve sadece inançları (!) libidoları(!!) ve zekâları (!!!) ve stratejileri ile en azından inatçı bir satranç oyuncusu gibi hamle ve cenk edecekler. Elleri mecbur bir yandan, biryandan da kavgada mert ve dürüstlüğü öğrenmişlerdir kanısı var bende bunca zamandır. Koşullar ilk defa hem de 1071'den beri ilk defa eşit gibi görünmüştür bana ve benim gibi o gece TV'de üniversite olaylarını izleyen (üstelik CINE 5'e rağmen) milyonlarca TV seyircisine.

İlk saldırıda epeyce mesafe katetti 'sağ' cengaverler. 25 metrelik bir kamuya ait arayol 'TURAN' sınırlarına katıldı. Akabinde solcular tarihten ders alan tek politik grup olduğunu bir kez daha kanıtladı. Zekice bir hamleydi. Tekerlekli çöp konteynerlerini siper almış 'CHE' ruhlu genç delikanlılar Battal Gazi-Kara Murat kırması, tahta kılıçlı 101 sağcıya ve onların savunma hattına karşı zekice bir karşı saldırı başlattılar. Bu zekice buluş; yani nesneleri gerektiğinde işlevselleştirebilme yetisiyle bir TV seyircileri karşısında olumlu puan aldılar. Anlaşıldı ki, Fatih Sultan Mehmet'in karadan gemileri Haliç'e indirme pratiğinden ders çıkarabilmek 'sol'a kalmış, 'sağ'sa bu zekâ gösterisinde maalesef yaya kalmış!

Oysa ben bu zekâ gösterisini 'sağ' illegaliteden(!) beklerdim ki onlar beni bir kez daha yanıltıp üniversitedeki milli muhafızlardan birinin ve onun solculara rastgele sıktığı kurşunların ardına sığınmayı tercih ettiler. Bu sığınmanın bir başka gösterdiği: İktidarın sivil bekçileri olarak iş bu güruh (illegaliteye çekilmiş sağ!) tarih boyunca sürekli sermayenin ve onun iktidarlarının gerçekte legal çanak yalayıcısı olmuş ve doğası ve dogması gereği asla ve asla ezilenden ve mazlumdan ve demokrasi güçlerinin haklı taleplerinden yani kısacası insanca bir yaşam ve o yaşamın talebinden yana olmamışlardır. TV'lerdeki bu güncel görüntüler beni ve milyonlarca insanı bir kez daha haklı çıkardı. Aynı saatlerde bir başka haberde ise İzmir'de 23 kişiyi ısıran bir kuduz köpeğin haberi vardı. Ve yetkililer İstanbul Üniversitesi'ndeki olaylar için değil de İzmir'deki kuduz köpek mağdurları için sürekli en yakın sağlık kuruluşuna müracaat etmelerini anons ediyorlardı.

Hem faşist sağcılar hem de Robocop polislerce saldırıya uğrayan öğrenciler ve basın mensupları için aynı türden bir uyarıcı anons yaptırılamaz mıydı? Çöp konteynerlerini (piyon) savaş alanına sürüp sağ güruhun gardını (ŞAH) düşüren bu zekâya tabii ki hayran kaldım. Onlarla gurur duydum. (Bu cümle YAVUZ GÖKMEN'den alıntıdır) Çünkü bu meydan muhaberesi bir çatışmadan önce bir SATRANÇ oyunuydu.

Gelen Evrak

Gelen Evrak için adres:
Dinozor Dergisi,
Türkocağı Cad. 39/41 34334
Cağaloğlu-İSTANBUL

Aforizmalar

Ya ilk ve ortaokullar birleşecek...
Ya da **"o kullar"** devleti bitirecek!..

***

Ey ahali seçiminizi iyi yapın:
Türkiye, demokrasiye Erba**KANLI** mı,
yoksa Erba**KANSIZ** mı geçecek?..

***

Ya **doğruluk**tan yana olacaksın
ya da **Susurluk**'tan!..

***

Solun durumu içler acısı...
Bülent değil, **Bölent** Ecevit..

Barış Ertürk-Ankara

Merhaba.

Sizlere 16-19 Mayıs Bağımsızlık ve Laiklik yürüyüşünü anlatmak istiyorum. Türkiye'nin her yerinden *"yüreğini bağımsızlık ateşi sarmış"* 200 genç Samsun'da buluşmak üzere yola çıktık. Yürüyüşün giderlerini halktan topladığımız bağışlarla karşıladık. Geçtiğimiz tüm illerde (Samsun, Amasya, Çorum, Kırıkkale, Ankara) Atatürk anıtına çelenk koyduk, saygı duruşunda bulunduk ve ulusal marşımızı okuduk. Basın açıklaması, bildiri dağıtımı ve yürüyüş eylemlerinde bulunduk. Geçtiğimiz her yerde halkın çok sıcak ve yakın ilgisiyle karşılaştık. Tüm engellemelere ve provokasyon girişimlerine karşın İP Öncü Gençlik, eylemini devrimci coşku ve kararlılık içinde sürdürdü. Çorum'da şenlik yaptık ve geceyi evlerde geçirdik. Çorum halkına ve devrimci gençlerine dostlukları ve konukseverlikleri için teşekkür ederiz. Ankara'da yine anıtın önündeki törenden sonra yürüyerek Güvenpark'a geldik. Türkiye'nin her yerinden bizi karşılamak için gelen arkadaşlarımızla buluştuk. Birlikte (on binin üzerinde bir topluluk) Anıtkabir'e yürüdük. Yol boyunca Ankara halkının ve gençliğin coşkulu desteği görülecek şeydi. Anıtkabir'den dönen liseli gençler otobüslerden alkış ve zafer işaretleriyle bize destek verdiler. Yol boylarında ve balkonlarda toplanan insanlar bizi alkışlarla selamladılar. Anadolu halkı yeni bir Kuvay-ı Milliye'ye duyduğu özlemi dile getirdi. Türkiyeli devrimcilerse halka güvenmekte ne kadar haklı olduklarını gördüler.

Gülsün Dinçer/Beyoğlu-İstanbul

Tüm tutsak devrimcilere ve gelecek güzel günlere inanan insanlara...

Gün gelecek bu ülkede barış türküleri söylenecek. Saçlarındaki her bir yıldızla bu direngen kavgayı aydınlatan analar, artık aydınlık sabahlarda bağırlarına basacaklar çocuklarını...

Baldıran acısı değil, kır çiçeklerinin o başdöndürücü kokusu saracak tüm yürekleri. Tüm karalıkları, zorbalıkları, işkenceleri geldikleri yere, o olmaz olası karanlığa hapsedeceğiz. Alanlarca öfkenin değil, yüreklerce mutluluğun coşkusuyla bütün Anadolu halaya duracak.

Çünkü biz bu ülkeyi ve tüm halklarını seviyoruz. Sevgi sözcüklerinin büyüklüğüyle değil, yürekli eylemlerin aydınlığıyla güçlenen bu sevgiyle gün gelecek bu ülkeyi yeniden kuracağız. Korkmayın dostlar, bizler aydınlık günler göreceğiz; çünkü bu ülkeyi çok seviyoruz. Ya sevip ya terk ettiğimiz için değil, bizim olduğu için.

Esir oldukça özgürleşen tüm dostlar. Denizler dolusu sevgiler.

Başak

Penu Silun

Bilinen bir fıkradır. Ancak, ben iki nedenle anlatmak zorundayım. Birincisi, asıl anlatmak istediğimle bağlantı kurmak istemem; ikincisi ise hâlâ bilmeyenlere hizmet etmek için. Hep *"kurşun atmak veya yemekle"* vatana hizmet olmaz ya, benimki de böyle bir hizmet işte.

Penisilin ilk bulunduğunda bir isim koymak düşünülmüş ve bu konuda bir toplantı yapılmış. Tabii ki bizden de bir Karadenizli bilim adamı çağrılmış. Herkes bu konudaki görüşlerini açıklamak için isimlerini yazdırmış. Tam bizim bilim adamına gelmişken dışarı çıkması gerekmiş. Toplantıyı terk ederken *"Penu silun... Penu silun..."* diyerek dışarı çıkmış ve ilacın adı bu şekilde konmuş.

Şimdi gelelim bu *"Penu silun"* sözcüğünün konumuzla ilgisine:

Biliyorsunuz Susurluk kazasından sonra bu işe bulaşanların hepsi *"vatansever"* ilan edildiler ve her görüldükleri yerde yandaşları tarafından gırtlakları patlarcasına *"Türkiye seninle gurur duyuyor"* diye karşılanıyorlar. O yandaşlardan ilk ve son defa bir isteğim olacak. Lütfen *"Penu silun."* Bağırırken lütfen *"Orhan Severcan hariç Türkiye seninle gurur duyuyor"* diye bağırın. Çünkü ben onlarla gurur duymuyorum. Lütfen *"Penu silun."*

Orhan Severcan/Adapazarı

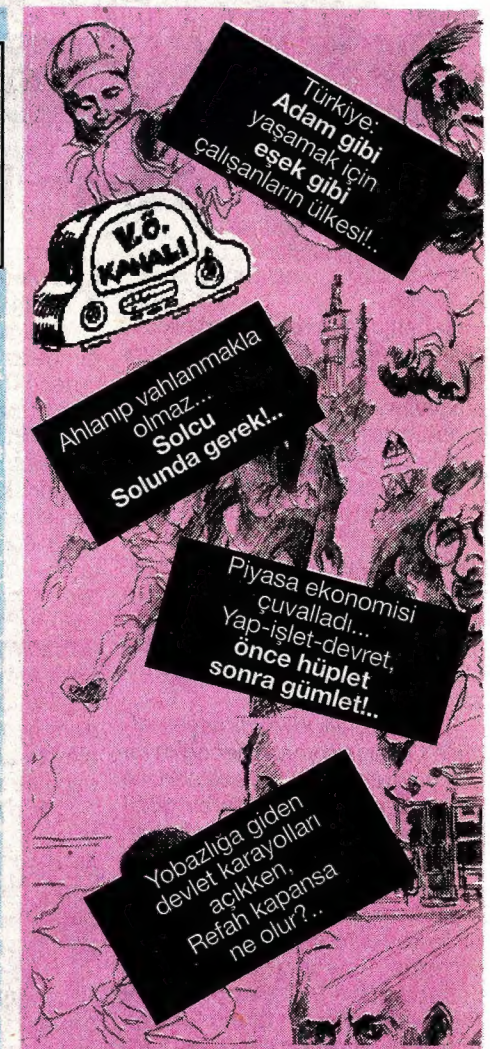

Not: Geçen hafta Dinozor çalışanlarından haber verirken sevgili Ümit Atalay'dan bahsetmemişim. Olay tamamen uyku sersemliğinden ibaret. Yeri gelmişken belirteyim, Ümit bu derginin en yakışıklı, en renkli, en çalışkan simasıdır! (Artık affeder beni).

V.Ö.

BEKLENEN.....

Ümit ATALAY '97.

Eve nasıl geldiğimi bilmiyorum. 5, 10 dakika olmadı. Manda gibi böğüre böğüre ağladım ağlayacağım. Hırsımdan, Allahım neydi günahım şarkısını mırıldandım...

Mutfağa koştum, ne bulduysam tıkınıyordum, gözüme yoğurt ilişti. Ona da yüzümü daldırdım; hani TV'deki yarışmalar gibi para ya da saklı bir şeyler bulurlardı... Ben ekilmiş sevgimi arıyordum.

Şimdi halsizdim... Cennet yitikti, artık bana çok uzak görünüyordu...

Gözlerimi olmayacak yerlere dikip onu aradım.. Nasıl gelmez, nasıl... O kadar da hazırlanmıştım. Gözlerim kültablasında, duvardaki saatte, perde desenlerinde onu aradı, yoktu. Beni ekmişti ya da bir işi çıkmıştı. Tüm hayallerimi, her şeyi yıkmıştı...

Ağlayamadım. Şimdi gelse... Çabuk neredeyse gelsin... Karşımda otursun, beni dinlesin yeterdi... Neler konuşulacaktı şurada. Bu köşede neler dinlenecek, hayallere dalınacaktı... Şimdi kötü bir korna gibi ağlayacağım. Nasıl, niye yaptı ya... Telefon da çalmadı.. Sanki küs, bari mırıldan be...

Yahu nedir bu böyle kapıda Allahım. Birden hepsi susarlar... Yalnız bırakırlar adamı...

Her şeyi hazırlamıştım, tam bugün olacak şey değildi. Pencereden sarkıp onu görmeye çalıştım. Uzaktakilerden biri o olsa.. Bi seçebilsem, nasıl zıplayacağım kucağına... Yoktu, gelmedi, aramadı da...

Gözüme masada duran dolmalar, çörek, iyi pişmemiş tavuk, salatalar, bana bakıyorlardı. Bakın ve gülün size böyle tembihlemiştim. Artık umudum kalmadı... Nerelerdeysen bari gelde şu halime gül... Bunun için bi uğrar insan.

Hayat, aşk, sevgi, mutluluk... Bunları ve her şeyi kullanmıyorum artık, sahiplerine veriyorum. Zaten bende ödünç gibi durmuştu, komik ve şapşal olmuştum içinde...

Ama kendimi toparladım, kaldırdım bacaklarımı, ellerimi kenetledim... Gözlerimi savurdum odanın içine... Kendimi de... Düşlerimle sallandım.. dilimde ekildim kelimesi tespih olmuştu. 33'te bir salak ve keriz diyordum kendime. Acaba 900'lü hatlardan geleceğimin falına mı baksam...

Ah, ah ne sevgilisi... Güldürmeyin beni. O adi prenses hiçbir zaman gelmeyecek ya da geçerken mutluluklarımın üzerine çişleyecek...

Gün bitiminde, yatmadan önce bir şov hazırla kendine... Şöyle anılarının önünde sahne al. Hepsine inat tüm gülmelere, uyumalara, kaçmalara rağmen tek başına çık oyna... Ama önce kaldır kafanı kalbinin üzerinden. Bana akıl veren biri var içimde. Ama hep sonunda çıkıyorsun. Zamanında yetişemiyorsun.

Gelmedi, aramadı... Sonra arar mı diye çok düşünmedim. Benim için bugün önemliydi, kendimi kelebek gibi hissettim... Bir günlük ömrü olan âşık kelebek bugün de fillerin aşkını yaşayacak. Ama birden kapı çalıyordu... Barışmıştık galiba... Kendini affettirircesine zırlıyordu... Koştum.

AMA..AMA!.. BU O DEĞİLKİ UST KATTAKİ KOMŞUM ALLAH KAHRETSİN..O DEĞİL!..

ŞEY KUSURA BAKMAYIN KAHVAT SIZ ETTİM... BAYAT EKMEĞİNİZ VARMIYDI KÖFTE YAPICAKTIMDA... BENDE HİÇ KALMAMIŞ VARSA SİZDE BİRAZ ALABİLİRMİYİM!

EEE ŞEY TABİ VAR..... İÇERİ BUYRUN!

BEN SİZE EKMEĞİNİZİ GETİRİRKEN SİZDE DOLMALARDAN BAŞLAYIN.. ORDA BÖREK, SALATADA VAR.. ALIN GELİNME-SİN!..

AH! KURU..KURU GİTMEZ.BUNLAR..UNUTMA YAPMIŞTIM..GETİ REYİM İÇERİZ SOĞUK SOĞUK PREFİTEROLDA VAR.. RAHATINIZA BAKIN BEN ŞİM Dİ GELİRİM

DELİ GALİBA ÇATTIM!

Mutfaktan geldiğimde kız gitmişti. Halbuki o kadar acele ettim ..... gördüm orada yanlızlığımı gördüm bana bakıyordu. Sonra üst kattaki TV'den gelen seslere kulak kabartarak dinledim... GS şampiyondu, Ankara gergindi. Reha Muhtar salakça konuşuyordu. Neyin ne olacağı belli olmuyordu. Yalnızlığımla konuşmaya başladım... İyi anlaşıyorduk...

BİTTİ.

ARKA BAHÇE

**Jiletin keskinliği oranında
genç oluyor
aynadaki görüntüm.
Ne kadar keskin olmalı ki
gençleştirsin beni
gerçekten?..**

Erich Fried

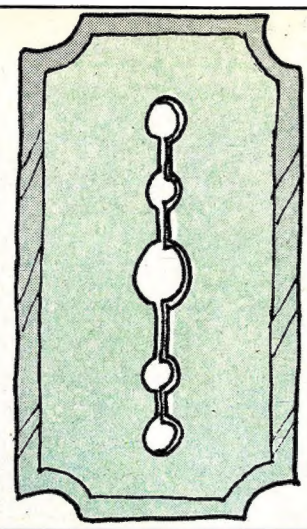

SUNAY AKIN

Liste Kavgası

2. Dünya Savaşı sırasında Nazilerle işbirliği yapıp zengin olanlardan biri de **Oskar Schindler**'dir. Mutfak eşyaları üreten emaye fabrikasında Yahudi işçilerin emeğini sömüren Schindler, kısa sürede köşeyi döner.

Ama, zaman ilerledikçe Schindler, faşizmin gerçek yüzünden tiksinmeye başlar. İnsanlığını anımsayan işadamı, kapitalist düşüncelerini bir kenara bırakır ve tüm servetini Yahudileri kurtarmak için harcar. Muhasebecisi **Itzhak Stern** ile birlikte hazırladıkları listede yer alan 1100 insanı Alman milliyetçilerinin elinden kurtarmayı başarır.

Schindler'in listesi ünlü yönetmen **Steven Spielberg** tarafından sinemaya aktarılmış ve 7 Oscar kazanmıştır. Filmin sonlarında savaş bitmiş, Schindler kurtardığı insanlar ile vedalaşmaktadır. *"Daha fazlasını yapabilirdim"* diyen patronuna 1100 kişinin hayatını kurtardığını anımsatan muhasebeci Stern, şu sözlerin karşılığını veremez: *"Boşa harcanan o kadar çok param oldu ki!.."*

Arabasını işaret eden Schindler'in kendisini eleştirdiği sözleri bir buzdağı gibi gezinir ortalıkta:

"Bu araba.. neden satmadım ki, 10 insan kurtarabilirdim. 10 insan daha yaşardı!.."

Kapitalizmin, milliyetçiliği nasıl kullandığı ve böylelikle insan kasaplarının yapmış oldukları katliamların neler olduğunun gözler önüne serildiği bir filmin son sahnelerinde Schindler, yakasındaki faşist partinin altın rozetini gösterir: *"Bu rozet 2 insan daha kurtarabilirdi. En azından 1 insan!.."*

Yaşadığımız günlerde de, insanların yaşamını kurtarabilmek için herkese görevler düşüyor. **Burak Kut,** Kıbrıs'ta kan akmaması için bir Rum şarkıcıyla konser veriyor. Bu davranış, adaya sürekli bir barış getirmek için yeterli olmasa da, savaş yanlılarının yüzünü ortaya çıkardığı için önemlidir? Muhasebeci Stern, ağlamakta olan Schindler'e *"Bir kişinin hayatını kurtaran, tüm dünyayı kurtarmış sayılır"* sözünü anımsatır. Şu işe bakın ki Kıbrıs'ta barış rüzgârlarının esmesiyle hayatları kurtarılacak olanlar öncelikle faşist düşüncedeki insanlardır. Çünkü bayrak asma yarışında olup, kapitalizmin cepheye sürdüğü piyonlar onlardır.

18 Mayıs 1997 pazar günü *"Schindler'in Listesi"* adlı filmi izledim televizyon ekranından. Bir yandan da, elimdeki uzaktan kumandayla bir başka kanala geçiyor, canlı olarak yayımlanan MHP'nin kongresinde hangi listenin kazanacağını merakla takip ediyordum!..

Güneş'in Elindeki Limon

Trabzonsporlu **Ogün**'e yapılan çirkin saldırı ekranlara yansıtılırken Beşiktaş-Galatasaray maçından sonra akıtılan kanlar gündeme getirilmiyor her nedense?..

Her iki olayda da taraftarın yapmış olduğu saldırı söz konusu. Bu saldırılardan birinin futbolcuya karşı yapılmış olması ötekini unutturmamalı. Taraftar ya da futbolcu olmuş, önemli olan saldırıya uğrayanın kimliğine bakılmaksızın şiddetin kınanmasıdır!..

Ülkemizde, 1921 yılında *"Asosyeşin Futbol"* adında bir kitap yayımlanır. **Süleyman Rıza** tarafından kaleme alınan bu kitapta, futbolun nasıl oynanacağı konusunda bilgiler yer almaktadır. 1924, Paris Olimpiyatları'na yüksek atlama dalında katılan yazar,

aynı zamanda İdmanocağı'nın sporcusudur. İdmanocağı, Trabzon'un ilk spor kulüplerindendir. Söz konusu kitap da Trabzon'da basılmıştır. Futbolun nasıl oynanacağının yazılı ilk örneklerinden olan kitap, İstanbul'a Galatasaray Kulübü tarafından tanıtılır!..

Trabzon'daki futbol takımları, günler süren zorlu yolculukların ardından, ulaştıkları Samsun, Ankara, İzmir ve İstanbul'da yapmış oldukları maçlarda son derece başarılı sonuçlar alıyorlardı. Tren ile yapılan yolculuklarda, trenin rampalarda yavaşlamasını fırsat bilen oyuncular aşağı iniyor ve antrenman yapıyorlardı! Trabzon'a gelen şampiyonlukların kökeninde işte böylesi zorluklar yatmaktadır. Trabzon'u olaylı bir deplasman diye tanıtmak isteyenler, Beşiktaş'ın kümede kalmış olmasını, o kentin sahasına borçlu olduğunu ve geçen yıl oynanan şampiyonluk maçından Fenerbahçe'nin alkışlarla uğurlanışını unutmasınlar.

Benim asıl merak ettiğim şudur: Sarıyer'de hocalık yaparken sahaya girip futbolcusunu tokatlayan **Yılmaz Vural**, saldırı esnasında Ogün'ün yanındayken neler hissetmiştir?..

Mehmet Ali Yılmaz, Şenol Güneş'in istifasını istediğinde takım 2. sırada şampiyonluk kovalıyordu ve Türkiye Kupası'nda da finale göz kırpıyordu. Takım derbi maç kazanamıyor derken değişiklik sonrasında kendi sahasında puana hasret kaldı. Verilen bu son derece yanlış karar, yalnızca Trabzonspor'a değil, Sarıyer'e de zararlı olmuştur. Yılmaz Vural'ın gitmesiyle düzeni bozulan *"Boğaz'ın martıları"* ikinci lig vapurunun peşine takılmıştır ne yazık ki!..

Futbol oynadığı günlerdeki yeteneği örnek kişiliği, yıllar sonra Trabzonspor'u şampiyonluk potasına sokmuş olmasındaki başarısıyla Şenol Güneş'i çekemeyenlere güneşin balçık ile sıvanamayacağı gerçeğini bu sezon yaşanılan olaylar kanıtlamıştır. Yok, eğer yeterli gelmediyse o ağızlara limon sürmekten başka çare yoktur? İşte limon: Şenol Güneş çocukluğunda evlerinin kapısında kalecilik yaparak futbola başlamıştır. Mahalle arkadaşlarının şutlarıyla tutmaya çalıştığı da bir top değil, limon kabuğudur!..

Neden Kırmızı?..

Türkiye Cumhuriyeti'nin bayrağı neden kırmızı?

Arif Nihat Asya bir şiirinde *"Bayrakları bayrak yapan üstündeki kandır"* demiş olsa da ben, bu sorunun yanıtını bir başka şiirde aramak istiyorum.

Donanma Cemiyeti, bayrak için bir şiir yarışması düzenler. Trablusgarp, Balkan ve 1. Dünya savaşlarının arka arkaya gelmesiyle yarışma sonuçlanamaz.

Şiir gönderenlerden biri de **Abdülbaki Efendi**'dir:

"Turan'da geziyordu gizlice
Al yanaklı bir Türk kızı bir gece
Bakıyordu hilal bulut içinde
İmrenerek koştu kızın peşinden
Tuttu öptü o kırmızı yanağı
İşte budur **Ertuğrul**'*un bayrağı."*

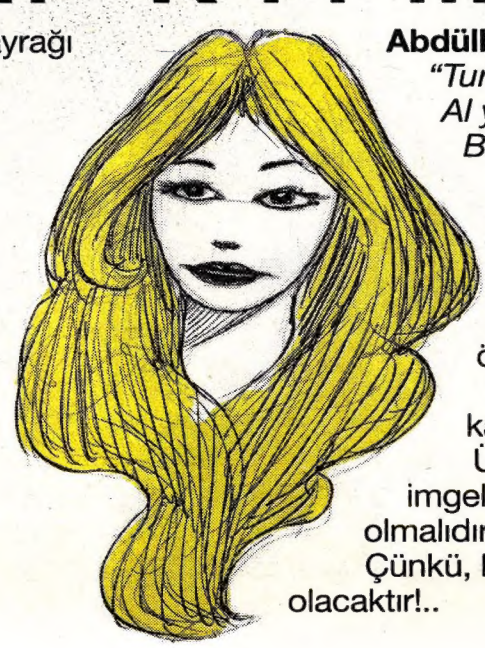

Abdülbaki Efendi'nin şiirinde ölüm değil, sevgi var.

Sahi, öyküsünde öpücük olan kaç ülke bayrağı vardır ki?..

Ülke sevgisinin ölçüsü, ölüm imgeleri yerine yaşama sevinci olmalıdır.

Çünkü, bu ülke biz yaşadıkça var olacaktır!..

Aynı Koğuşa Konmak!..

Karatenliler, 2. Dünya Savaşı'na gönderilen Amerika birliklerinde çoğunluğu oluştururlar. Cepheye alkışlarla gönderilseler de bu insanların kanları Kızılhaç'a kabul edilmez. Nedeni, kan verme yoluyla ırkların karışma olasılığına inanılmasıdır!..

Show TV'de, 19 Mayıs 1997 günü yayımlanan haber bülteninde, 4 yıldır evinden dışarı çıkmayan işadamı **Asil Nadir**'in İstanbul'a gelişi anlatılıyor. Nadir'in yaşam öyküsünden söz edilirken şöyle deniliyor: *"Zencilerle aynı koğuşa kondu!.."*